

Рибалка

Боровиковський Левко Іванович

Після бурі дівчинонька
З Дону воду брала:
«Чиє хвиля веселечко
К берегу примчала?»

Чи того рибалоньки,
Що вірно кохала,
Що від нього до зіроньки
Ніченьок не спала?..»

Пливе човен — та вже його
Вода затопляє;
Та на човні знайомого
Рибалки немає.

Буйний вітер з дальніх сторін
Хвилю наганяє;
Понад Доном чорний ворон
Кряче й промовляє:

«Ой покинув рибалонька
Човник і весельце
Та затопив у Донові
Вірненькеє серце».

Ой утопив рибалонька
Та й мовив річима:
«Пливи, човне й веселенько,—
Де вірна дівчина!»

Нехай човен мені буде
Замість домовини;
Хай весло поставлять люде
Хрестом на могилі!»

Постійна адреса: http://ukrlit.org/borovykovskyi_levko_ivanovych/rybalka